

Publicerad 2019-11-05 03:15 av Lennart Andersson

Sirenens rop

När den som i en fjärran forntid
svarade på mitt lockrop att lät
vindens och solens väldiga rörelser
förstärka deras dånande sus
så att allt levande blev till ett sorl av röster
som väller förbi honom plogföraren
Han plöjer fram verklighet ur underjordens svarta mylla
Numera har föraren fått sitt ego förändrat
genom en blandning av färger och nyanser
från djävulens förgård
så att allt smälter samman
med livets aktslut
så att han går runt i ett ständigt förunderligt
tillstånd mellan rus i sitt inre och dis i sitt yttre

Sedan Dödens drängar
som tar hand om oss statslösa från livet
under det att de sjunger sin hymn till solen
låter stormkåarna bryta loss våra livssagors händelser
och låter dem återfödas
mitt ibland verklighetens synränder
allt för att ge oss alla en glänta i längtans skog
i den kvarstannade nattens landskap

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lennart Andersson med Poeter.se id #14747 innehar upphovsrätten